Dosarul nr.1-188/2025
1-25114971-32-1-12082025
Partea introductivă

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

16 decembrie 2025 **or.Ialoveni**

Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Veaceslav Caragia
grefieri Tatiana Levinte, Liliana Bogos, Mădălina Stanila
Cu participarea:
Procurorilor Teodor Codreanu, Vladimir Levco
Avocatului Andrei Bîtcă
Inculpatului *****

a examinat în şedinţă de judecată publică, în limba română, **pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală**, cauza penală de învinuire a lui,

*****, născut la *****, c/p *****, *****, cetăţean al RM, neangajat în câmpul muncii, nesupus militar, căsătorit, cu persoane la întreținere, fără grad de dizabilitate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, anterior nejudecat,

- în săvârșirea infracţiunii prevăzută de art. 264[1] alin.(1) Codul penal al Republicii Moldova.

Cauza penală s-a aflat în proces de examinare din data de 12.08.2025, potrivit încheierii de fixare a termenului pentru desfășurarea ședinței preliminare, până la data de 16.12.2025.

Procedura de citare îndeplinită.

Procurorul Levco Vladimir, s-a pronunțat asupra vinovăției inculpatului în baza art.264[1] alin.(1) Codul penal, și a solicitat aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 1850 u.c., ce constituie suma de 92 500 lei, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Totodată, a solicitat încasarea cheltuielilor judiciare de la inculpat, iar mijloacele de probă să se păstreze la dosarul penal. La fel, a solicitat prelungirea măsurii preventive aplicată în privința lui ***** sub formă de ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijlocului de transport, până la devenirea definitivă a sentinței

Avocatul Andrei Bîtcă, a pledat pentru aplicarea față de ***** a unei pedepse cât mai blânde.

Partea descriptivă

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de inculpat în ședința de judecată, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t:

Situația de fapt reținută de instanță.

1. *****, la 18 iulie2023 în jurul orei 00:20, având scopul conducerii unității de transport în stare de ebrietate, conștientizând caracterul prejudiciabil al faptelor sale, a ignorat prevederile Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.357 din 13 mai 2009, prevăzute de şi pct.14 lit.a), care prevede că ,,conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției", deținând permis de conducere cu *****, categoria ,,B,B1", a condus automobilul de model ,***** pe traseul G70 de la intrarea în satul Nimoreni, r-nul Ialoveni, unde fiind stopat de către angajații poliției al SSP a IP Ialoveni, Guțanu Ion și Cioina Ion, a fost supus testării alcooscopice cu aparatul ,,Drager", constatându-se în aerul expirat de către ***** o concentrației vaporilor de alcool de 0,51 mg/l.

2. În ședința de judecată din 17.11.2025, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul *****, fiind asistat de avocatul Andrei Bîtcă, a declarat personal, prin înscris autentic, că recunoaște săvârşirea faptei indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364[1] Codul de procedură penală.

3. Reieșind din prevederile art. 364[1] Codul de procedură penală, instanța de judecată a admis prin încheierea protocolară din 17.11.2025, cererea inculpatului ***** cu privire la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, remarcând faptul că inculpatul și-a manifestat suficient de clar voința ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu a pretins la administrarea unor probe noi.

4. Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constatat că faptele inculpatului sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 Codul de procedură penală, iar faptele imputate inculpatului au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute de Codul penal.

5. Audiat în şedinţa de judecată sub jurământ, inculpatul *****, vina şi-a recunoscut-o integral, declarând că, la data de 18.07.2025, seara, a fost cu automobilul ca să ia niște rude de la un local (foișor), care se afla între iazuri. Deoarece a servit a decis ca să lase automobilul la parcarea de la foișor și a chemat un taxi ca să meargă acasă. La foișor au rămas câteva persoane, și s-a iscat o ceartă între o persoană care era cu ei și administrația foișorului. A chemat poliția, și din cauza aceasta i-a alungat de pe teritoriu, însă până la vilă era vriun km, deaceea a hotărât ca să meargă acolo și să rîmână peste noapte. Când mergeau spre vilă, la intrare în satul Nimoreni, au fost opriți de poliție. El a recunoscut că a servit, a suflat și rezultatul fiind de 0,51 mg/l. Deține permis de conducere categoria „B”.

6. ***<u>Aprecierea probelor de către instanța de judecată</u>***.

7. Potrivit art. 384 Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

8. Conform art. 389 alin. (1) și (2) Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

9. Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

10. În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

11. În continuare, în conformitate cu art.101 alin.(1) și (2) Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

12. Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul ***** își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost

acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpate:

- *procesul-verbal de constatare a infracțiunii din 18.07.2025*, înregistrat în REI - 1 a Ip Ialoveni cu nr.20254400376 (f.d.4);
- *procesul-verbal cu privire la constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 18.07.2025*, conform căruia agentul constatator, Guțanu Ion, a descris circumstanțele ce au servit drepttemei pentru testarea cu alcootesterul DRAGER, drept rezultat s-a constatat o concetrație de 0,51 mg/l vapori de alcool în aerul expirat (f.d.6);
- *procesul-verbal de înlăturare de la conducerea mijlocului de transport din 18.07.2025* (f.d.7);
- *procesul-verbal de constatare/infirmare a stării de ebritate alcoolică.* Acțiune procesuală prin care ***** a fost testat cu alcootesterul DRAGER, drept rezultat s-a constatat un rezultat de 0,51 mg/l vapori de alcool în aerul expirat (f.d.11);
- *îndreptarea către Instituția Medico-Sanitară din 18.07.2025,* fiind îndreptat ***** la Instituția Medico-Sanitară Publică Dispensarul Republican de Narcologie, pentru a fi examinat medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și pentru prelevarea probelor biologice, ultimul a fost deacord cu rezultatul DRAGER (f.d.12);
- *procesul-verbal de examinare a obiectului din 21..07.2025,* fiind examinat purtătorul de informații de tip CD (f.d.28-30);
- *declarațiile martorului Guțanu Ion, consemnate în procesul - verbal de audiere a martorului* (f.d.32-35);
- *declarațiile martorului Cioina Ion, consemnate în procesul - verbal de audiere a martorului* (f.d.36-39).

<u>Încadrarea juridică a faptelor reținute de instanță în sarcina inculpatului.</u>

13. În conformitate cu art.1 alin.(3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

14. Potrivit art.6 alin.(1) din Codul Penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

15. Conform art.26 alin. (2) Codul de procedură penală, „judecătorul judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă”.

16. În conformitate cu prevederilor art.376 Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova ”instanţa de judecată la adoptarea sentinţei este în drept să facă trimiteri numai la probele cercetate în şedinţa de judecată”.

17. Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradictorialității. Astfel, în conformitate cu 101 Codul de procedură penală, instanța de judecată, verificând aspectul concludenţei, pertinenţei şi utilităţii probelor acumulate, a ajuns la concluzia că acestea au fost obținute în mod legal, respectiv insuficiența probatoriului nu poate fi pusă la îndoială.

18. La caz, instanța reține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62).

19. Pe plan național, articolul 95 alin. (1) Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei.

20. Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) Codul de procedră penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

21. În privința inculpatului ***** a fost pornită şi efectuată urmărirea penală cu respectarea legislației procesual-penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adusă la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

22. Prin totalitatea probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de inculpat în ședința de judecată, instanţa consideră vina inculpatului ***** deplin dovedită şi încadrează acţiunile lui intenţionate în baza art. 264^1 alin.(1) Codul Penal al Republicii Moldova, după semnele calificative:

conducerea mijlocului de transport de către o persoană care o concentrație de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l.

23. Instanța reține că, componența de infracțiune este o totalitate de elemente și semne obiective și subiective care, permit a califica o faptă prejudiciabilă drept infracțiune.

24. În sensul dat, urmează a fi reflectate şi rigorile art. 6 alin. (1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, care indică că „orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public şi în termen rezonabil, de către o instanţă independentă şi imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa".

25. Totodată, conform prevederilor art. 325 Codul de procedură penală, (1) judecarea cauzei
în primă instanţă se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

26. În alt context, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art.385 alin.(1) pct.1)-4) Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracţiuni.

27. În conformitate cu art. 51 alin. (1) Codul Penal al RM „Temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale."

28. În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Codul Penalal RM „Se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod".

29. Potrivit art. 113 Codul Penal al RM „Se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători".

30. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993" CtEDO a statuat că „(...) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această

condiţie va fi îndeplinită atunci când individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”.

31. Potrivit art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracţiunea este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvîrşită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

32. Art.18 din Legea privind siguranţa traficului rutier nr.131 din 07.06.2007, stabileşte că, pentru a conduce autovehiculul pe drumurile publice, conducătorul trebuie să întrunească condiţiile stabilite şi să fie apt din punct de vedere psihofiziologic şi medical de a poseda permis de conducere de categoria sau de subcategoria din care face parte autovehiculul, precum şi să dispună de autorizaţia corespunzătoare în cazul efectuării anumitor transporturi.

33. Conform pct. 10 alin. 1) lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, adoptat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, persoana care conduce un vehicul trebuie să fie aptă din punct de vedere psihofiziologic şi medical.

34. Potrivit pct. 10 alin. 2) lit. a) din *Regulamentul circulaţiei rutiere, adoptat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009*, persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede şi, la cererea poliţistului, poliţistului de frontieră, ofiţerului echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligată să înmâneze pentru control: permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus.

35. Conform lit. a) pct. 14 al *Regulamentului Circulaţiei Rutiere*, conducătorului de vehicul îi este interzis, printre altele să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției.

36. Infracțiunea prevăzută la art. 264^1 alin. (1) Codul penal este formală, **latura obiectivă** a acesteia manifestîndu-se prin acțiunile de conducere a mijlocului de transport de către o persoană în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe narcotice, psihotrope și/sau de alte substanțe cu efecte similar. Infracțiunea se consumă din momentul începerii deplasării mijlocului de transport.

37. Conducerea mijlocului de transport reprezintă o acțiune continua care începe din momentul punerii în mișcare a motorului și se sfârșește odată cu stoparea acestuia.

38. Starea de ebrietate este cea survenită în urma consumului de alcool, droguri, substanțe psihotrope și/sau alte substanțe ce provoacă ebrietate, avînd ca urmare dereglarea psihofuncțională a organismului.

39. Prin **stare de ebrietate** se înţelege starea de dereglare psihofuncţională a organismului survenită în urma consumului de alcool, droguri şi/sau de alte substanţe cu efecte similare.

40. Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (1) din Codul penal, se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție directă.

41. Şi cu toate că inculpatul îşi dădea seama că se află în stare de ebrietate alcoolică, el şi-a realizat intenţia de a conduce vehiculul, a urcat la volan şi a condus până ce a fost stopat de agenții de patrulare, circumstanţe care denotă realizarea intenţiei directe a făptuitorului de a conduce mijloace de transport în stare de ebrietate cu grad avansat.

42. Instanța de judecată reține că, inculpatul ***** își dădea seama că, se afla în stare de ebrietate alcoolică și că, acesta și-a realizat intenția de a conduce mijlocul de transport de model ,*****, pe traseul G70 de la intrare în satul Nimoreni, raionul Ialoveni, care reprezintă drum public, până a fost stopată de către angajații poliției al SSP a IP Ialoveni. Fiind supus testării alcoolscopice cu analizatorul concentrației de alcool în aerul expirat de tip „Drager", a fost stabilit că, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat constituie 0,51 mg/l, circumstanţe care denotă realizarea intenţiei directe a făptuitorului de a conduce mijloace de transport în stare de ebrietate cu grad avansat.

43. Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani.

44. În conformitate cu pct.2 al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.296 din 16.04.2009, prin **testarea alcoolscopică se înțelege** – acţiunile lucrătorului de poliţie sau altei persoane abilitate, instruite în modul corespunzător, orientate spre stabilirea concentraţiei de alcool în aerul expirat la persoana testată, efectuate cu ajutorul mijloacelor tehnice omologate şi verificate metrologic; prin **examinarea medicală** pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei (examinarea medicală) – complex de acţiuni şi procedee cu caracter medical, stabilite prin actele normative ale Ministerului Sănătăţii ce au drept scop determinarea şi evaluarea stării de ebrietate a persoanei examinate; prin **analiză de laborator** – investigaţie de laborator ce are drept scop determinarea în probele biologice a concentraţiei alcoolului, prezenţei drogurilor şi/sau altor substanţe ce provoacă ebrietate.

45. Potrivit prevederilor art. 33 alin. (3) lit. a) al Legii **Nr. 131 din 07.06.2007 privind siguranţa traficului rutier,** conducătorul de autovehicul este obligat: să cunoască şi să respecte Regulamentul circulaţiei rutiere, **coroborat cu pct.11** lit. j) al Regulamentului Circulaţiei Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.357 din 13.05.2009, conducătorul de autovehicul este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulaţie, procedurii de testare a aerului expirat şi examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei ori consumului de droguri şi de alte substanţe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare.

46. În conformitate cu prevederile art.134[12] Codul penal, modificat prin Legea nr. 136 din 06.06.2024, (în vigoare 07.09.2024), prin stare de ebrietate se înţelege starea de dereglare psihofuncţională a organismului survenită în urma consumului de alcool, droguri şi/sau de alte substanţe cu efecte similare.

47. Instanța mai concretizează reieșind din prevederile art. 7, alin. (4), (7) şi (8) din Legea nr. 713 din 6 decembrie 2001 cu privire la controlul şi prevenirea consumului abuziv de alcool, consumului ilicit de droguri şi de alte substanţe psihotrope, că starea de ebrietate a conducătorilor mijloacelor de transport se confirmă în urma examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, inclusiv testarea, iar în cazul în care nu este de acord cu rezultatele primare de stabilire a stării de ebrietate şi naturii ei, conducătorul mijlocului de transport este în drept să ceară, în termenele stabilite, o examinare medicală repetată, fapt care nu a fost realizat de inculpat.

48. La caz, instanța reține că, *****, la 18 iulie 2025, în jurul orei 00:20min., fiind în stare de ebrietate alcoolică, intenționat, a condus mijlocul de transport de model ,*****, pe traseul G70 de la intrare în satul Nimoreni, raionul Ialoveni, până a fost stopat de către angajații poliției al SSP a IP Ialoveni. Fiind supus testării alcoolscopice cu analizatorul concentrației de alcool în aerul expirat de tip „Drager", a fost stabilit că, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat constituie 0,51 mg/l.

49. Așadar, în sensul art. 394 din Codul procedură penală, instanţa de judecată constatând faptele ilicite ca fiind dovedite şi probele pe care se întemeiază concluziile, instanţa, se pronunţă asupra încadrării juridice a acţiunilor inculpatului *****, considerând că acesta a comis infracţiunea din domeniul transporturilor, infracțiune prevăzută de art. 264[1] alin. (1) Codul penal, conform semnelor calificative: "***Conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l***".

<u>Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.</u>

50. Prin art.2 Codul penal este stabilit, că (1) Legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. (2) Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

51. Potrivit art.24 alin.(2) Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea

infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

52. La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispozițiile art. art. 7, 75 din Codul penal, respectiv: modalitatea și împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

53. În conformitate cu art.61 alin.(1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

54. În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retribuită, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

55. Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

56. Privind gravitatea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Codul penal săvârșită de către inculpat, instanța, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave comise cu intenție.

57. Instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpatul ***** face parte din capitolul infracțiunilor în domeniul securității circulației rutiere, care atentează la una din valorile fundamentale – securitatea circulației și exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, condiționată de neadmiterea la circulația rutieră a persoanelor în stare de ebrietate.

58. Totodată, instanța de judecată reține că ***** a comis infracțiunea în prezența circumstanțelor atenuante prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. a) Cod penal, săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave, și în lipsa unor circumstanțe agravante prevăzute la art. 77 din Codul penal. Subsecvent, temeiuri pentru liberarea inculpatului de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

59. În continuare, instanța de judecată conchide că art. 264^1 alin. (1) din Codul penal stabilește atât la data comiterii infracțiunii, cât și în prezent o pedeapsă cu amendă în mărime de la 1500 la 2500 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 3 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

60. Potrivit prevederilor art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

61. Conform prevederilor art. 80^1 alin. (2) din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art.181^1–182, 239–240, 242^1 , 242^2 , 256, art.264 alin.(2), (4), (6), art.264^1 , 324–335^1 , 370 şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

62. În acest mod, în speță, limita maximă a pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (2) din Codul penal, se modifică pentru pedeapsa cu amendă în mărime de la 1500 la 1875 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 2 ani și 3 luni, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

63. Concomitent, la stabilirea pedepsei instanța reține pericolul social al infracțiunii săvârșite, or reieșind din acțiunile ilicite ale inculpatului în domeniul securității circulației și exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol, iar conducerea acestora de către persoane în starea de ebrietate reprezintă grad și mai avansat de pericol.

64. Pe cale de consecință, instanța evidențiază că în cadrul dezbaterilor judiciare, acuzatorul de stat a solicitat tragerea la răspundere penală prin aplicarea

în privința acestuia a unei pedepse sub forma de amendă, la fel și apărătorul a solicitat aplicarea unei pedepse mai blândă.

65. Instanța reține că, în prezenta cauză, inculpatul a manifestat o atitudine sinceră de căință față de faptele comise, recunoscând integral situația de fapt încă din faza incipientă a procesului penal. Totodată, se constată că inculpatul are personae la întreținere, anterior, nu a fost condamnat, însă totuși, potrivit cazierului contravențional inculpatul ***** a fost sancționat contravențional comițând 57 de contravenții, majoritatea fiind din domeniul circulației rutiere.

66. Stabilirea pedepsei sub formă de amendă la caz a fost determinată și de faptul că, în privința inculpatului, a fost reținută o circumstanță atenuantă și anume săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave şi nu a fost invocată de partea acuzării nici o circumstanță agravantă, ceea ce consolidează concluziile instanței în acest sens.

67. În acest mod, reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal și din cele nominalizate supra, instanța consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către aceasta este aplicarea unei pedepse sub forma amenzii, după cum statuează sancțiunea normei speciale prevăzute la art. 264^1 alin. (1) Codul penal, coroborată cu prevederile art. 80^1 alin. (2) Codul penal, care este una echitabilă în raport cu infracțiunea săvârșită și în același timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

68. Din motivele enumerate supra, exprimate atât în favoarea, cât și în defavoarea inculpatului, instanța ajunge la concluzia de aplicare a unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 1850 (una mie opt sute cincizeci) unități convenționale echivalentul a 92 500 (nouăzeci și două mii cinci sute) lei.

69. Se aduce la cunoștință inculpatului că potrivit art. 64 alin. (3^1) Codul penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

70. De asemenea, în caz de eschivare cu rea-voință de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală, instanța de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maximale, prevăzute de articolul respectiv al Părții speciale a prezentului cod, iar suma amenzii se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unități convenționale.

71. Totodată, în cazul în care condamnatul nu este în stare să plătească amenda stabilită ca pedeapsă principală sau complementară, instanța de judecată

poate, potrivit prevederilor art.67, să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu muncă neremunerată în folosul comunității, calculându-se 60 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității pentru 100 unități convenționale de amendă.

72. Concomitent, reieşind din caracterul imperativ al normei penale prevăzute la art. 264^1 alin. (1) Codul penal, coroborat cu prevederile art. 62 alin. (1) lit. b^1) şi art. 65^1 , alin. (3) Codul penal, va aplica şi pedeapsa complementară sub forma anulării dreptului de a conduce mijloacele de transport, cu posibilitatea redobândirii ulterioare a permisului de conducere, în modul stabilit de lege.

73. În continuare, instanța reține că potrivit art. 21^1 alin. (3) din Legea privind siguranța traficului rutier nr. 131 din 7 iunie 2007, organele care asigură executarea pedepsei penale sau sancțiunii contravenționale de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport, în termen de până la 10 zile, remit autorității competente permisele de conducere ridicate pentru anularea acestora.

74. Subsecvent, conform pct. 40 din Regulamentul cu privire la permisul de conducere, organizarea şi desfăşurarea examenului pentru obţinerea permisului de conducere şi condiţiile de admitere la traficul rutier, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1452 din 24 decembrie 2007, abrogat la 8 mai 2022 prin Hotărârea Guvernului nr. 181 din 23 martie 2022 cu privire la aprobarea Regulamentului privind procedura de examinare pentru obținerea dreptului de a conduce vehicule, emiterea și valabilitatea permisului de conducere, în vigoare în continuare din 8 mai 2022, permisele de conducere ale persoanelor condamnate printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă cu pedepse penale de anulare sau privare de dreptul de a conduce vehicule, precum și ale persoanelor sancționate contravențional cu privare de dreptul de a conduce vehicule, însoțite de hotărârile judecătorești pe caz, se remit, în termen de 10 zile, de către organele care asigură executarea pedepsei penale sau sancțiunii contravenționale Instituției publice „Agenția Servicii Publice”, pentru anulare în Sistemul informațional automatizat „Registrul de stat al conducătorilor de vehicule”, în ordinea stabilită de către această autoritate, iar un exemplar al hotărârilor judecătorești pe caz se remite serviciului specializat al Ministerului Afacerilor Interne pentru evidența restricțiilor respective aplicate asupra dreptului de a conduce vehicule în Sistemul informațional automatizat „Registrul informației criminalistice și criminologice”, circumstanțe iterate şi în pct. 53 al ultimului Regulament în vigoare din 8 mai 2022.

75. În subsidiar, instanţa relevă că pedeapsa urmează să fie pusă în executare din momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe.

<u>Cu privire la măsura preventivă.</u>

76. n corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința

măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

77. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că inculpatul ***** nu se află sub imperiul vreunei măsurii preventive.

78. Totuşi, în acest context, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

79. Instanţa constată că potrivit art. 175 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul asigurării de către instanţă a executării sentinţei.

80. Reieșind din conținutul art. 178 alin. (2) din Codul de procedură penală, obligarea de a nu părăsi ţara constă în îndatorirea impusă inculpatului de către instanţa de judecată de a nu părăsi ţara fără încuviințarea organului care a dispus această măsură, precum şi în îndeplinirea altor obligaţii prevăzute la alin.(1) din acelaşi articol. Astfel, instanţa statuează că până când sentința va deveni definitivă, se va aplica în privinţa inculpatului ***** măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi ţara.

81. Instanța menționează că în privinţa inculpatului a fost aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate şi acesta nu a demonstrat ulterior riscuri privind eschivarea sa de la respectarea măsurilor impuse prin lege acuzatului, nu are antecedente penale, iar aplicarea unei măsuri preventive nonprivative de libertate la momentul emiterii sentinţei, va avea doar ca scop eventual şi responsabilizarea acestuia în faţa instanţelor ierarhic superioare, în cazul în care prezenta sentință va fi atacată.

82. Totodată, prin Încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni nr.19-19/2025 din 29 iulie 2025, în privința inculpatului *****, a fost aplicată măsura preventivă ”ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport” (f.d.61-63).

83. Potrivit prevederilor art.195 alin.(5) Codul de procedură penală, măsura preventivă încetează de drept:

1) la expirarea termenelor prevăzute de lege ori stabilite de organul de urmărire penală sau instanţă, dacă nu a fost prelungită în conformitate cu legea;

2) în caz de scoatere a persoanei de sub urmărire penală, de încetare a procesului penal sau de achitare a persoanei;

3) în caz de punere în executare a sentinţei de condamnare.

84. Prin urmare, măsura preventivă *„ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport”* aplicată față de *****, se va menține până la intrarea sentinței în vigoare.

85. Permisul de conducere cu *****, categoria „B,B1”, eliberat pe numele *****, după intrarea sentinței în vigoare se va nimici.

Cu privire la mijloacele materiale de probă.

86. 72. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte.

87. La caz, instanța de judecată reține că prin ordonanțele ofițerului de urmărire penală au fost recunoscute în calitate de mijloace materiale de probă și anexate la cauza penală: Tichetul analizatorului vaporilor de alcool „Drager” nr.6810 din data de 18.07.2025; un CD – ce conține o înregistrare video cum este testat cet. *****.

88. Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate, iar din conținutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză.

89. Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul de procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv.

90. Astfel în urma celor expuse, în temeiul art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța de judecată concluzionează că aceste mijloace materiale de probă descrise supra, urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.

<u>Cu referire la cheltuielile judiciare</u>.

91. În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.14 Codul procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiuni privind cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

92. Acuzatorul de stat a solicitat încasarea cheltuielilor judiciare pentru testarea alcooscopică cu aparatul de model „Drager”, în sumă de 25,70 lei.

93. Conform art.229 alin.(1) CPP, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

94. Instanța de judecată reține că argumentele invocate de către procuror în susținerea solicitării încasării a cheltuielilor de judecată pentru efectuarea testului drager, sunt neîntemeiate, deoarece art. 143 alin. (1) Codul de procedură penală, prevede că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru

constatarea circumstanţelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv şi în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză (art. 143 alin. (1) pct. 6) Codul de procedură penală).

95. Drept urmare celor invocate, se indică că în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanţa de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plăţile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor băneşti a bugetului de stat.

96. Astfel, se reţine că testul Drager a fost efectuat în vederea constatării gradului de ebrietate, în urma săvârşirii infracţiunii de către inculpatul odată cu intrarea sentinţei în vigoare, fiind acţiuni procesuale ce ţin de administrarea probatoriului şi formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părţii acuzării.

97. În sensul dat, instanța constată faptul că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăţiei inculpatului în comiterea infracţiunii incriminate, prin utilizarea testului ”Drager”, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statului.

Dispozitivul

98. În contextul celor expuse și a probelor cercetate sub toate aspectele, complet și obiectiv, în conformitate cu prevederile articolelor 64 și 80^1 Codul penal, articolelor 162, 329, 340, 364^1, 384-389, 392-395, 397 Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E

*******,** născut la *******,** c/p *****, *****, se recunoaşte vinovat în săvârșirea infracţiunii prevăzută de art.264^1 alin.(1) Codul Penal al Republicii Moldova, și în baza acestei legi, i se stabilește o pedeapsă cu amendă în mărime de 1850 (una mie opt sute cincizeci) unități convenționale echivalentul a 92 500 (nouăzeci și două mii cinci sute) lei, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Se explică lui *******,** că, potrivit art. 64 alin. (3^1) Codul penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Termenul de executare pedepsei în privința lui ***** se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Se aplică în privința lui *****, în scopul asigurării executării pedepsei, măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, cu menținerea acesteia până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

Măsura preventivă *„ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport”* aplicată față de *****, se menține până la intrarea sentinței în vigoare.

Permisul de conducere cu *****, categoria „B,B1”, eliberat pe numele *****, urmează a fi remis Agenției Servicii Publice pentru anularea acestuia de către organul care asigură executarea pedepsei penale, la momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Copia sentinței, după rămânerea definitivă, se remite I.P. „Agenția Servicii Publice”, pentru executarea sentinței în partea pedepsei complimentare obligatorii - **anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.**

Mijloacele materiale de probă: Tichetul analizatorului vaporilor de alcool „Drager” nr.6810 din data de 18.07.2025; un CD – ce conține o înregistrare video cum este testat cet. *****, vor rămâne la materialele cauzei penale, pe toată perioada păstrării sale.

Demersul procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare, se respinge ca neîntemeiat, cheltuielile judiciare se trec în contul statului.

Sentinţa este cu drept de atac cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile de la data pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni.

Preşedintele şedinţei, judecătorul Veaceslav CARAGIA